

Sygnatura akt IX GC 1112/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 8 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Wardzińska – Kołb

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Tabaka

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2014r w Poznaniu

na rozprawie sprawy z powództwa

Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w W.

Przeciwko G. K.

o zapłatę.

1. Powództwo oddala.
2. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3617 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Renata Wardzińska – Kołb

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 września 2014 r. powód Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego G. K. kwoty 128.182,20 zł wraz ustawowymi odsetkami od dnia 2 lipca 2013 r. oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w trybie przewidzianym w art. 299 k.s.h. domaga się od pozwanego zapłaty żądanej przez niego kwoty, na którą to kwotę, oprócz odsetek i kosztów składają się wypłacone przez powoda wynagrodzenia w kwocie 93.152,21 zł należne pracownikom (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. za okres kwiecień – czerwiec 2010 r. Powód podał, że pozwany przestał pełnić obowiązki członka zarządu spółki pod koniec lutego 2010 r. Na dowód istnienia i niezaspokojenia przysługującego mu wobec spółki roszczenia dołączył prawomocny nakaz zapłaty z dnia 18 listopada 2010 r. wydany przez Sąd Okręgowy w Poznaniu (sygn. akt I Nc 290/10). Nadto na okoliczność wykazania bezskuteczności egzekucji przeprowadzonej przeciwko (...) sp. z o.o. powołał się na akt sprawy upadłościowej w tym postanowienia z dnia 1 lipca 2010 r. Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w P. w przedmiocie oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika obejmującego likwidację jego majątku (sygn. akt XI GU 72/10) i postanowienie z dnia 31 grudnia 2012 r. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań-Stare Miasto w P. w przedmiocie umorzenia postępowania (sygn. akt KM 990/12).

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 grudnia 2013 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie powoda kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego. W treści uzasadnienia wskazał, że w lutym 2010 r. kiedy przestał pełnić funkcje członka zarządu spółki (...) na spółce nie ciążyły dochodzone pozwem zobowiązania z tytułu wynagrodzeń za pracę za okres kwiecień- czerwiec 2010 r. w związku z czym nie można mówić o wynikającej z art. 299 k.s.h. subsydiarnej odpowiedzialności pozwanego za te zobowiązania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 marca 2004 r. do Krajowego Rejestru Sądowego została wpisana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.. Spółka zajmowała się głównie produkcją i sprzedażą brykietów opałowych z trocin.

bezsporne, nadto dowód: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. (k.64-66), akt notarialny rep. A nr (...) - umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 2 lutego 2004r.(k. 169-179).

Pozwany G. K. pełnił funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. w okresie od kwietnia 2004 r. do 28 lutego 2010 r. W tym czasie był również współnikiem spółki.

W dniu 26 lutego 2010 r. nadzwyczajne zgromadzenie współników spółki (...) Sp. z o.o. w związku z oświadczeniem prezesa zarządu G. K. z dnia 25 stycznia 2010 r. i tym samym wygaśnięciem jego mandatu członka zarządu z dniem 28 lutego 2010 r. powołało A. O. na członka zarządu- prezesa zarządu (...) Sp. z o.o.

bezsporne, nadto dowód: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. (k.64-66), oświadczenie o rezygnacji z funkcji prezesa zarządu (k.63), wyciąg z protokołu z nadzwyczajnego zgromadzenia współników (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. z dnia 26 lutego 2010r. (k.181).

Jak wynika z bilansu (...) Sp. z o.o. na koniec 31 grudnia 2009 r. majątek spółki był ponad trzykrotnie mniejszy niż jej zobowiązania. Ponadto okazało się, że spółka zaprzestała regulowania zobowiązań wobec ZUS, podatku od nieruchomości i dostawców. W toku prowadzonego wobec spółki postępowania egzekucyjnego zostały zajęte jej rachunki bankowe.

bezsporne, nadto dowód: Bilans na dzień 31 grudnia 2008 r. (k.192-193), rachunek zysków i strat za okres od 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. (k.194), sprawozdanie finansowe (...) za rok obrotowy 2008 wraz z załącznikami (k.195-198), sprawozdanie zarządu z działalności (...) Sp. z o.o. za okres od 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.(k.199-200), protokół ze zwyczajnego zgromadzenia współników z dnia 27 kwietnia 2009 r. wraz z listą obecności (k.201-203), bilans na dzień 31 grudnia 2009 r. (k. 92-93), rachunek zysków i strat sporządzone za okres od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2009 r. wraz załącznikiem (k.94), sprawozdanie finansowe za rok obrotowy 2009 wraz z załącznikami (k.208-211), bilans na dzień 31 grudnia 2010 r., rachunek zysków i strat od 1 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2010 r. (k.232-225), zeznania świadka A. O. (k.149-151), zeznania pozwanego G. K. (k. 127-129, k. 233-235).

Powód Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w W., z uwagi na zaprzestanie wypłacania wynagrodzeń pracowniczych przez pracodawcę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. , na podstawie 19 wniosków indywidualnych pracowników tej spółki, przekazał w sumie kwotę 93.152,21 zł na zaspokojenie ich roszczeń pracowniczych za miesiące kwiecień, maj , czerwiec i lipiec 2010 r.

bezsporne, nadto dowód: wnioski indywidualne o wypłatę świadczeń z Funduszu Gwarantowanych świadczeń Pracowniczych z tytułu niezaspokojonych świadczeń pracowniczych (k.11-48), wtórniki wysyłanych zleceń płatniczych (k.49-59).

Po objęciu funkcji prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. z końcem lutego 2010 r. A. O. zlecił sporządzenie bilansu za rok 2009 r. a po zapoznaniu się z jego wynikami wystąpił z wnioskiem z dnia 10 kwietnia 2010r. o ogłoszenie upadłości spółki.

W dniu 1 lipca 2010 r. Sąd Rejonowy Poznań stare Miasto w P. XI Wydział Gospodarczy do Spraw Upadłościowych i Naprawczych w sprawie z wniosku dłużnika (...) Sp. z o.o. w sprawie o sygn. a kt (XI GU 72/10) oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika obejmującej likwidację jego majątku , ponieważ majątek dłużnika nie wystarczał nawet na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego.

bezsporne, nadto dowód: dokumenty znajdujące się w aktach upadłościowych prowadzonych wobec (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. przez Sąd Rejonowy Poznań- Stare Miasto w P. XI Wydział Gospodarczy do Spraw Upadłościowych i Naprawczych, sygn. akt XI GU 72/10, postanowienie z dnia 1 lipca 2010 r. Sądu Rejonowego Poznań- Stare Miasto w P. oddalające wniosek o ogłoszenie upadłości, sygn. akt XI GU 72/10 wraz załącznikami (k.686-695).

Dochodząc zwrotu wypłaconych świadczeń powód wystąpił z powództwem przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., w następstwie czego uzyskał tytuł wykonawczy w postaci prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 18 listopada 2010r. wydanego przez Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział I Cywilny (sygn. akt I Nc 290/10) .

bezsporne, nadto dowód: Nakaz zapłaty z dnia 18 listopada 2010r. wydany przez Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział I Cywilny, sygn. akt I Nc 290/10 na kwotę 93.152,21 zł (k.60-61).

Powód wszczął przeciwko (...) Sp. z o.o. postępowanie egzekucyjne, które postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań-Stare Miasto w P. Z. G. z dnia 31 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt KM 990/12 zostało umorzone wobec bezskutecznej egzekucji.

bezsporne, nadto dowód: Postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań Stare Miasto w P. Z. G. z dnia 31 grudnia 2012 r. (KM 990/12) (k.63).

Powód pismem nadanym w dniu 12 czerwca 2013 r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 127.153,70 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszego wezwania do dnia zapłaty tytułem należności objętych nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie o sygn. akt IX Nc 290/10, na które składała się należność główna z tytułu roszczeń pracowniczych, odsetki ustawowe naliczone od należności głównej na dzień 31 maja 2013 r. oraz koszty procesu i zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym. Pozwany nie uregulował wskazanej należności.

bezsporne, nadto dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodami nadania oraz z załącznikami (k. 67-71, k.72).

Pismem z dnia 24 czerwca 2013 r. pozwany w odpowiedzi na wezwanie wskazał, że roszczenia pracowników (...) Sp. z o.o. dotyczą miesięcy kwiecień, maj, czerwiec 2010 r. czyli okresu w którym nie był on już członkiem zarządu tej spółki. W związku z tym roszczenie to jest w stosunku do niego bezzasadne.

Dowód: pismo z dnia 24 czerwca 2013 r. (k. 71)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których mocy dowodowej żadna ze stron nie kwestionowała oraz zeznań strony pozwanej i świadka A. O. w części, w jakiej okazały się one przydatne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Zeznania pozwanego G. K. Sąd uznał w większości za wiarygodne . Pozwany zeznawał o przyczynach dotyczących słabej kondycji ekonomicznej spółki od zimy przełomu 2007 i 2008 r. oraz o perspektywach działania spółki , które istniały na przełomie 2009 i 2010 r. W tym zakresie zeznania pozwanego były spójne i logiczne, znajdujące potwierdzenie w zeznaniach św. O. .

Zeznania świadka A. O. Sąd również uznał w większości za wiarygodne . Świadek podobnie jak pozwany przedstawiał sytuację ekonomiczną (...) sp. z o.o. Wskazał przy tym na okoliczności związane z powołaniem go na prezesa i członka zarządu spółki (...) oraz związane ze sporządzeniem bilansu za rok 2009 i podjętą przez niego decyzją o zgłoszeniu wniosku w przedmiocie ogłoszenia upadłości spółki.

Zeznania świadka i pozwanego, co do rzeczywistego wpływu świadka na podejmowane decyzje i zarząd spółką, różniły się. Świadek wskazywał bowiem , że nie miał wpływu jako współnik na decyzje biznesowe zarządu spółki oraz , że nie podejmował żadnych decyzji , zaś pozwany wskazywał, że przeciwnie , ponieważ świadek udzielał spółce wysokich pożyczek miał realny wpływ na zarządzanie spółką , oraz, że wręcz zabraniał pozwanemu złożenia wniosku o upadłość spółki. Oceniając wiarygodność zeznań świadka i pozwanego w tej części sąd zważył , że ich wartość dowodowa jest znikoma , albowiem składający je mają interes w tym aby wskazywać siebie nawzajem jako odpowiedzialnych za tak złą kondycję (...) spółki (...) . Lektura uzasadnienia postanowienia Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P. w sprawie XI GU 72/10 z 1.07.2010 r. nie pozostawia wątpliwości, że majątek spółki nie wystarczał nawet na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. Ostatecznie z przyczyn omówionych w dalszej części uzasadnienia nie było

konieczności ustalania czy pozwany miał obowiązek w okresie pełnienia funkcji w zarządzie przedmiotowej spółki występowania z wnioskiem o jej upadłość.

Na rozprawie w dniu 24 września 2014 r. Sąd pominął dowód z zeznań świadka W. S. , uznając , że przeprowadzenie tego dowodu spowoduje zwłokę w postępowaniu a nadto , że materiał dowodowy w sprawie jest wystarczający do wydania orzeczenia.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 299 § 1 k.s.h. jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Powyższy przepis przewiduje subsydiarną odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w stosunku do odpowiedzialności samej spółki jako osoby prawnej. Ten charakter odpowiedzialności członków zarządu wyraża się tym, że stają się oni odpowiedzialni względem wierzyciela spółki dopiero z chwilą, gdy egzekucja przeciwko spółce za jej zobowiązania wobec wierzyciela okaże się bezskuteczna. Przesłanki solidarnej odpowiedzialności członków zarządu za zobowiązania spółki, przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h., ograniczają się do istnienia niezaspokojonego zobowiązania spółki oraz bezskuteczności egzekucji prowadzonej przeciwko spółce.

Powód na dowód istnienia i niezaspokojenia przysługującego mu wobec spółki, której pozwany był prezesem zarządu, roszczenia, powołał się na prawomocny nakaz zapłaty z dnia 18 listopada 2010 r. wydany przez Sąd Okręgowy w Poznaniu (sygn. akt I Nc 290/10).

Jednocześnie na podstawie dowodu z akt sprawy upadłościowej w tym postanowienia z dnia 1 lipca 2010 r. Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w P. w przedmiocie oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika obejmującego likwidację jego majątku (sygn. akt XI GU 72/10) i postanowienia z dnia 31 grudnia 2012 r. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań-Stare Miasto w P. w przedmiocie umorzenia postępowania (sygn. akt KM 990/12), wykazał bezskuteczność egzekucji przeprowadzonej przeciwko (...) sp. z o.o. w P. . Okoliczności te nie były również kwestionowane przez pozwanego. W sprawie bezspornym było także, iż pozwany był prezesem zarządu (...) sp. z o.o. od kwietnia 2004 r. do 28 lutego 2010r.

Pozwany G. K. w pierwszej kolejności podniósł , że dochodzone pozwem roszczenia stanowią zobowiązania niewypłacalnej spółki, powstałe już po wygaśnięciu mandatu pozwanego, co wyłącza jego odpowiedzialność na gruncie art. 299 par. 2 k.s.h.

Argument ten Sąd uznał za zasadny.

Na tle regulacji zawartej w art. 299 k.s.h. w orzecznictwie dominuje pogląd, zgodnie z którym odpowiedzialność związaną z bezskutecznością egzekucji określonego zobowiązania z majątku spółki ponoszą osoby będące członkami jej zarządu w czasie istnienia tego zobowiązania (tak SN m.in. w: wyroku z dnia 17 czerwca 2011 r., II CSK 571/10, LEX nr 847124, wyroku z dnia 11 lutego 2010 r., I CSK 269/09, LEX nr 583723 z krytyczną glosą J. Kołacza, Pr.Sp. 2011, nr 5, s. 45 i n.; wyroku z dnia 9 lutego 2011 r., V CSK 188/10, LEX nr 1102881, wyroku z dnia 25 listopada 2010 r., III CNP 3/10, LEX nr 970077, uchwale z dnia 28 lutego 2008 r., III CZP 143/07, OSNC 2009, nr 3, poz. 38; SA w Łodzi w wyroku z dnia 24 października 2013 r., I ACa 354/13, LEX nr 1388851).

W przedmiotowej sprawie roszczenia dochodzone pozwem w istocie powstały dopiero po zaprzestaniu pełnienia przez pozwanego funkcji członka zarządu spółki , tj. po dniu 28 lutego 2010 r. , gdy pozwany nie miał już prawa reprezentacji spółki i wpływu na jej sprawy, a w szczególności na kwestie spłaty zobowiązań.

Powód, co jest w sprawie niesporne , dochodzi bowiem zapłaty należności z tytułu roszczeń pracowniczych wypłaconych pracownikom (...) sp. z o.o. w P. - wynagrodzenia za pracę i wynagrodzenia chorobowego w okresie od kwietnia do lipca 2010 r.

Z dołączonych przez powoda wniosków o wypłatę świadczeń z funduszu wynika, że spółka (...) zaprzestała wypłacania wynagrodzeń od 1.04.2010 r. (k-13, 15, 17, 19,21,23,25,27,29,31,33,35,37,39,41,43,45,47 akt sprawy) i dotyczyła należności za miesiące od kwietnia do lipca 2010 .

Sąd nie podziela stanowiska powoda, w którym wskazuje on, że zobowiązanie do wypłacenia pracownikowi wynagrodzenia za pracę powstaje w chwili zawarcia umowy o pracę a jedynie wymagalność wynagrodzenia za dany okres czasu jest związana z nadejściem ustalonego przez strony terminu wypłaty wynagrodzenia.

Należy zważyć, że zgodnie z art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Z kolei art. 80 k.p. stanowi, że wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną, a za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią. Wypłaty wynagrodzenia za pracę dokonuje się co najmniej raz w miesiącu, w stałym i ustalonym z góry terminie. Wynagrodzenie za pracę płatne raz w miesiącu wypłaca się z dołu, niezwłocznie po ustaleniu jego pełnej wysokości, nie później jednak niż w ciągu pierwszych 10 dni następnego miesiąca kalendarzowego (art. 85 k.p.).

Zasadnicze znaczenie dla powstania roszczenia z tytułu wynagrodzenia za pracę ma więc faktyczne wykonanie pracy a nie samo pozostawanie w stosunku pracy. Przepis art. 80 k.p. uzupełnia normy z art. 78 k.p., wskazując, że wynagrodzenie oblicza się nie na podstawie hipotetycznych cech pracy ustalonej przy nawiązywaniu stosunku pracy, lecz na podstawie oceny faktycznie wykonanej pracy (por. M. Skąpski, [w:] K.W. Baran (red.), Kodeks pracy. Komentarz, 2012, komentarz do art. 80 k.p.).

Za chybione należy uznać twierdzenia powoda, który dopatruje się w samym istnieniu umowy o pracę podstawy roszczeń o wynagrodzenie. Jak zostało to wyżej wskazane, wynagrodzenie przysługuje pracownikowi za wykonaną pracę. Opierając się na tym założeniu ustawodawca wprowadził do prawa pracy normę prawną wyrażoną w art. 85 § 2 k.p., zgodnie z którą wynagrodzenie wypłacane jest z dołu, po ustaleniu jego pełnej wysokości. Nie można zatem uznać, że samo zawarcie umowy o pracę powoduje powstanie roszczeń o wynagrodzenie za pracę wykonaną w przyszłych miesiącach. Wynagrodzenie pracownika, a więc przysługujące mu roszczenie, powstaje bowiem w zależności od wykonywanej przez niego pracy.

Sąd zważył, że stanowisko powoda prowadziło do sprzecznych ze zdrowym rozsądkiem wniosków, iż w chwili zawarcia umowy o pracę pozwany uzyskuje roszczenia o wynagrodzenia przysługujące mu za czas, który dopiero nadejdzie, w przypadku umów na czas oznaczony – właściwie w założeniach nieograniczony. Za pozwanym należy zwrócić uwagę, że nie istnieje roszczenie o wynagrodzenie na czas przyszły. Chodzi tutaj o powstanie zobowiązania w konkretnej wysokości, na podstawie przepisów prawa i postanowień umowy łączącej strony, niezależnie od tego, czy zostało ono wyliczone przez zobowiązanego do tego podmiot. Jak zauważył pozwany, nie można ustalić na przyszłość skonkretyzowanego wynagrodzenia pracownika, ponieważ może dojść do wielu sytuacji, które zobowiązanie pracodawcy z tytułu wynagrodzenia za pracę zmniejszą lub sprawią, że zobowiązanie to w ogóle nie powstanie – jak choćby urlop bezpłatny, przypadające w miesiącu dni wolne od pracy czy rozwiązanie stosunku pracy.

Sąd nie przychylił się do stanowiska powoda, jakoby odpowiedzialność pozwanego jako członka zarządu spółki obejmowała również roszczenia o wynagrodzenie powstałe po ustąpieniu z funkcji, a to ze względu na fakt, iż był członkiem zarządu w momencie zawarcia umowy o pracę. Za nietrafne przy tym uznał Sąd powołanie się powoda na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2010 r., I CSK 269/09. Wskazać należy, iż powołane orzeczenie dotyczyło umowy najmu, a nie umowy o pracę, nadto Sąd Najwyższy słusznie zauważył, że objęcie odpowiedzialnością członków zarządu wszystkich zobowiązań spółki, których podstawa istnieje w czasie, gdy sprawują oni funkcję członka zarządu, w tym zobowiązań jeszcze niewymagalnych, jest uzasadnione faktem, że ogłoszenie upadłości, o które członek zarządu powinien wystąpić ażeby zapobiec bezskuteczności egzekucji, spowodowałoby wymagalność także zobowiązań mniemających dotychczas takiej cechy.

Reasumując w lutym 2010 r. nie mogło jeszcze istnieć zobowiązanie spółki do wypłaty wynagrodzeń za miesiące: kwiecień, maj, czerwiec czy lipiec 2010 r. Nie chodzi więc tylko - jak chce powód - o brak wymagalności roszczeń.

Jeżeli zatem w lutym 2010 r. na spółce (...) nie ciążyły, bo nie istniały, dochodzone pozwem zobowiązania pracownicze za okres kwiecień-lipiec 2010 r., to nie można przyjąć wynikającej z art. 299 k.s.h. subsydiarnej odpowiedzialności pozwanego za te zobowiązania.

Mając powyższe na względzie, wobec ustalenia, że pozwany co do zasady nie odpowiada za zobowiązania dochodzone pozwem należało powództwo oddalić

W punkcie II wyroku Sąd obciążył powoda kosztami postępowania jako stronę przegrywającą na podstawie art. 98 kpc, zasądzając na rzecz pozwanego kwotę 3.600 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w niniejszym postępowaniu, ustalona na podstawie § 6 pkt 6 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2013, poz. 461) oraz opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

SSO Renata Wardzińska - Kołb